

A Magyar Nyelv belső logikája

A Magyar Nyelvnek két lejegyző rendszere van: a Latin és a Rovás ÁBC. Itt most a Latin ÁBC-ről lesz szó.

A Latin ÁBC úgynevezett génszavak sokasága. Egy-egy betű egy-egy szót, vagy fogalmat jelöl, s eme jelekből alkotott mondatok mesélik el, hogy a betűnként olvasott szó, mint jelkészlet, miért azt jelenti, amit jelent.

Egy példa:

Ha kígyóval kerülünk szembe, a legfontosabb, amit tudnunk kell róla: **mar, vagy nem mar?** Így a kígyó leírását kezdhethük a marás génszóval.

K Sík felület egy ékkel. Karcolás, vagy marás.

A kígyó egyenes (l), de össze tud tekeredni (G).
Elágazás (Y) rajta nulla (O).

Ha eme génszavakat egymás mellé rakjuk, a **KIGYO** szót kapjuk, ami egy marni képes egyenes, de fel is tekeredő állatot jelent, akin az elágazások száma nulla.

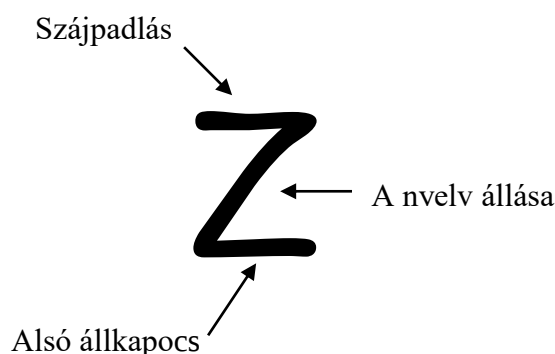
Ez a Magyar Nyelv belső logikája.

Ha rájövünk, hogy a Latin betűk honnan valók, eredetileg mit ábrázoltak, akkor kezünkben egy alapkód, mely segít meglátni, mi módon jegyződtek le az első hangsorok, s mi módon lettek újra mondhatók a lerajzolt hangok.

K Egy ék üt egy sík felületet. Ha kőből van az ék és a sík felület, akkor ütközéskor a **K** hangzó hallható. Tehát a **K** hangrajzolat. Elmagyarázása annak, hogyan keltsünk **K** hangzókat.

○ Ha a szánkban egy üres üreget képezünk, melyben a nyelvünket teljesen levisszük alulra, és ennek az üregnek a bejáratát, azaz ajkainkat a leírt kerek formára alakítjuk, hangot rezegtetve rajta keresztül az ○ hangzót kapjuk. ○ = Hangrajzolat.

Ha lerajzoljuk szájpadrólunkat és alsó állkapcsunkat egy-egy vonallal, akkor elég belerajzolni nyelvünk állását, mikor az N hangzót mondjuk.

Mindösszesen kilencven fokkal kell elforgatnunk rajzunkat, és máris érthető, az N hangzónak miért az a lejegyzési formája, melyet a mai napig használunk.

Mikor a L betűt mondjuk, szintén úgy áll a nyelvünk, mint a L, persze ez is kilencven fokkal elforgatva.

A J megint csak nyelvállás kilencven fokos forgatással.

A **B** betű kimondásakor ajkaink oldalról nézve pont úgy festenek, mint a **B** betű.

A **P** hang kiejtéskor olyan, mintha egy **B** betűt mondanánk, csak közben behúzzuk az alsó ajakunkat. Ez oldalról nézve dudor helyett egy egyenest mutat. Így lesz képpé a **P**.

Tehát a latin **ÁBC** alapján véve egy hangrajzolat tábla, melyben minden hangnak külön-külön lerajzolt formája van.

A lényeg:

A hangrajzok hangok lerajzolására valók.

A hangrajzolatokkal lerajzolt hangok újra hangokká mondhatók.

A hangrajzok ábrák, képek, de szavakat jelentő gondolatok is.

Eme szavakat jelentő ábrákkal elmesélt gondolatok mély jelentéstartalmú szóalkotások.

Nyelv, nagyon sokféle kialakulhat. Egy ikerpár a bizonyíték erre, kik egy tanyán nőttek fel egy néma nagymamával. Saját, kettejük által alkotott hangzósorokkal kommunikáltak. Ez az **Ő** világuk volt.

Az emberiség történelmében ilyen zárt világok megszámlálhatatlan mennyiségben kialakulhattak. A hangrajzolatok a használt hangok lejegyzésére, visszamondására voltak alkalmasak, de arra nem, hogy egymástól távol élő csoportok, világok megértsék egymást. Ehhez kellett egy diplomáciai gondolatfolyam, mely minden regionális nyelv fölött állt, jól átgondolt belső logikával, mely nyelvet mindenki hajlandó volt megtanulni, elsajátítani.

A nagy kulturális örökségek kilencvenkilenc százaléka erre a diplomáciai kommunikációra lett hangolva. Maradandó alkotáshoz maradandó nyelvet választottak. A világ minden tájékán ismerték, használatban volt.

Mára ennek a gondolkodásformának nyolcmilliárd ember között csak tizenötmilliós rajongótábora van. Ezek vagyunk, mi magyarok. Őrizzük ezt a nyelvet, foggal, körömmel ragaszkodunk hozzá, hogy mikor a világ ráeszmél közös, nagy múltjára, akkor visszaadhassuk méltó tulajdonosának.

Egy alaposan átgondolt, megszerkesztett nyelvünk van, melynek alapja a génekre bontott szavak belső jelentéstartalma. Maga a **Nyelvgenetika**.

*(Bővebb szópéldákat a **Gondolatszínházak** honlap **Kiinduló** fiókjának „Tutankhamon ABC-je” című előadásában találhatnak.)*